

MODERN GREEK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Σχολιάστε ΕΝΑ από τα δύο ακόλουθα κείμενα:

1.

Έκείνος, πού τόν έσπρωχνε γιά νά βγει

“Υστερα, έγώ μεγάλωσα. Κι αυτό τό ξέρω, γιατί έπεσα καί χτύπησα. Στο γόνα χτύπησα, καί μ’ είχαν στό κρεβάτι. Στο κρεβάτι πού ήμουν ξαπλωμένος, κοίταγα τό παραθύρι κι έβλεπα όξω άπ’ τό παραθύρι τά δέντρα. Καί τά δέντρα, κουμπλιές καί κυδωνιές άνθισμένες ήταν, κι έρχονταν κατά τε μένα. Ζέστα μεγάλη είχα
5 μέσα μου. Είχα όμως κι έναν πού κρύωνε! Έγώ ζεσταίνομουν, κι αυτός κρύωνε, κι όλο μ’ έσπρωχνε γιά νά βγει. Δέν έβγαινε όμως, κι έμένα μου φαίνονταν σά νά ‘μουν πιό μεγάλος. Σά νά ‘μουν δυό φορές ό ίδιος! Μετά, ήρθε κι άκόμα ένας. Αύτός όμως, άπόξω ήταν, γιατί ήταν γιατρός. Έμμανουήλ, γιατρός ήταν, κι είπε στην κυρία Κοντολέων πού στεκόταν στην πόρτα καί μέ κοίταγε. «Τυφοειδής
10 πυρετός» της είπε.

“Υστερα, κανένας δέν έρχονταν μέσ στό δωμάτιο. Μοναχά ή Νούσιω ήρθε μία φορά καί μου ‘δωκε νά πιώ κάτι πικρά νερά.

Γι’ αυτό, έγώ, άπό μοναχός μου ήμουν εκεί μέσα κι όλο μεγάλωνα. Έβλεπα τά ποδάρια μου πού ήταν σά νά ‘φευγαν, κι άπό μέσα, όλο κύματα-
15 κύματα έρχονταν μέχρι άπάνω πού ‘χα τό στόμα μου. Κι εκεί πού ‘χα τό στόμα μου, έγώ ήμουν. Πανιά φούσκωναν κι ακούμπανταν τό ‘να μέ τ’ άλλο καί μέ πόναναν... Έκανε καί κρύο. Πολύ κρύο έκανε, κι έγώ κρύωνα. Μέσα μου όμως είχα καί τόν άλλον κι αυτός ζεσταίνονταν κι όλο μ’ έσπρωχνε γιά νά βγει.

“Υστερα, όλα σά θαμπωμένα ήταν κι έτρεμαν, κι έγώ, μεγάλος ήμουν, σάν
20 άσκή φουσκωμένο. Μέσα μου κάτι πολλοί πήραν τότε κι έτρεχαν. Έτρεχαν καί μέ πόναναν!... Κατά κάτω πήγαιναν. Εκεί πού ήταν ή κοιλιά μου καί τά ποδάρια μου. Κι εκεί άπό μέσα, όλα κούφια ήταν. Ήταν κι ή άγορά. Κόσμος πολός κατέβαινε καί σπρώχνονταν. Τά μαγαζιά άνοιγαν γρήγορα, κι αυτοί πού τά ‘χαν, φώναζαν τόν κόσμο νά μπει μέσα. Κι ό κόσμος έμπαινε. Έμπαινε κι έπαιρνε
25 πράματα. Άφηνε τά λεφτά καί τά ‘παιρνε. Μές στην κοιλιά μου τ’ άφηνε τά λεφτά, κι ή κοιλιά μου όλένα φούσκωνε. Ήταν κι ό Στέργιος εκεί. Μαζί μέ τόν κύριο Κοντολέων ήταν, καί μέτραγαν τά λεφτά. Είχαν καί κάτι μεγάλα ψαλίδια κι έκοβαν τά πανιά. Πολύ γρήγορα τά ‘κοβαν κι ύστερα μέτραγαν τά λεφτά. Καί τά πανιά αυτά, σά ζυμάρι ήταν, κι όλο φούσκωναν!... Φούσκωναν κι άνέβαιναν
30 κατά πάνω.

Έκεί, μέσ στά πανιά, ήταν κι αυτός πού ζεσταίνονταν. Αnéβαινε κι αυτός μαζί μέ τά πανιά κατά πάνω, κι έμένα μου ‘ρχονταν σά γιά να σκάσω. Δέν έσκασα όμως γιατί αυτός πού ήταν μέσα μου μέ τά πανιά, βγήκε μέχρι τό στόμα μου καί ξέρασε.

35 Κι αυτό τό ξέρω, γιατί μετά έγώ είδα τά ξερατά του άπάνω στά σεντόνια μου. Είδα όμως καί στό στόμα μου ξερατά. Κι εκεί πού ήταν τό στόμα μου, έγώ ήμουν!

Άλλά καί παρακάτω πού ήταν ή κοιλιά μου, έγώ ήμουν πάλι, καί κανέναν άλλον δέν είχα μέσα μου. Μοναχός μου ήμουν καί κοίταξα τά δέντρα.

Νίκος Χουλιαράς, *Ο Λούσιος* (1980)

- Με ποιούς τρόπους μεταδίδει ο συγγραφέας την ψυχική κατάσταση και τα συναισθήματα του αφηγητή;
- Σχολιάστε τις συγκρούσεις που παρουσιάζονται στο κείμενο.
- Σχολιάστε την χρήση και τη σημασία του πρώτου ενικού προσώπου στην αφήγηση.
- Τι σκέψεις και συναισθήματα σας προκάλεσε το κείμενο αυτό;

2.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Φθινόπωρο σ' αγάπησα, τὴν ὥρα ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν, κι ἀφήνουν τὰ κλαριὰ γυμνὰ γιὰ τὸ χειμῶνα,
ποὺ βιάζονται τὰ δειλινά, κ' εἶναι τὰ ρόδα μῆλα,
–κ' εἶναι τὰ βράδια μόνα...

5 Καὶ τώρα στέκω καὶ ρωτῶ: Ποιὰ μοῖρα, καὶ ποιὰ μπόρα,
καθὼς τραβοῦσα, μοναχός, τὸ δρόμο τῆς ἀβύσσου,
παράξενα κι ἀνέλπιστα, νὰ μ' ἔχει φέρει, τώρα,
ζητιάνο στὴν αὐλὴ σου;...

10 Κι ὅταν τὸ γιόμα χάνεται, κ' ἡ νύχτα κατεβαίνει,
καὶ σιωπηλά, σὰν τὰ βιβλία, τὸ φῶς τῆς μέρας κλείνει,
νὰ ῥχουμαι, πάλι, νὰ ζητῶ μὰν ἡσυχία χαμένη,
σὰν μὰν ἐλεημοσύνη!

Σ' αγάπησα φθινόπωρο, τὴν ὥρα ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν, κι ἀφήνουν τὰ κλαριά, κ' εἶναι τὰ βράδια μόνα...
15 Μ' ἀλήθεια νὰ σ' αγάπησα, –ἢ μὴν εἶν' ἡ ἀνατριχίλα
τοῦ ἐρχόμενου χειμῶνα;...

Ναπολέον Λαπαθιώτης (1889–1944), *Ποιήματα* (1964)

- Ποιὰ εἶναι κατὰ τὴ γνώμη σας τὰ σημαντικότερα θέματα καὶ οἱ σημαντικότερες
ιδέες ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὸ ποίημα;
- Σχολιάστε τὴ μορφή καὶ τὴν εἰκονοποιία τοῦ ποιήματος.
- Πῶς σας βοηθάει ἡ δομὴ τοῦ ποιήματος νὰ καταλάβετε καλύτερα τὸ νόημά του;
- Τι σκέψεις καὶ συναισθήματα σας προκαλεῖ τὸ κείμενο;